

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 311/2026
24.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Гордане Којић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Драгана Малешевића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Борислава Пупавца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-11/25 од 10.10.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-765/25 од 28.01.2026. године, у седници већа одржаној дана 24.03.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Драгана Малешевића, адвоката Борислава Пупавца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-11/25 од 10.10.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-765/25 од 28.01.2026. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К-11/25 од 10.10.2025. године, окривљени Драган Малешевић, оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 7 година и 10 месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору од 20.06.2024. године до 05.12.2024. године, време проведено на издржавању казне затвора по неправоснажној пресуди Вишег суда у Сремској Митровици К-86/24 од 18.11.2024. године почев од 05.12.2024. године до 12.03.2025. године и време проведено у притвору почев од 12.03.2025. године до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, па је трајно одузето 2.006,54 грама нето масе опојне дроге амфетамин и исти је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка на начин ближе наведен у изреци првостепене пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-765/25 од 28.01.2026. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Драгана Малешевића и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-11/25 од 10.10.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Драгана Малешевића, адвокат Борислав Пупавац, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе да је извршио кривично дело из члана 246. став 1. Кривичног законика.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, односно да се правноснажне пресуде заснивају на незаконитим доказима. Као незаконите доказе бранилац означава незаконито спроведену радњу претресања окривљеног и ПМВ ..., регистарских ознака ..., за који претрес полицијски службеници нису имали наредбу, нису били испуњени услови за претрес без наредбе, нити је о том претресању, у смислу члана 286. став 2. ЗКП, сачињен записник, а самим тим су потврда о привремено одузетим предметима и записник о вештачењу биљне материје од 21.06.2024. године, незаконити.

Овако изнети наводи су по оцени Врховног суда оцењени као неосновани, а како су исти већ били предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду, јер је на исте наводе указивано у поднетој жалби браниоца на првостепену пресуду, а које је, одлучујући по жалби браниоца, суд оценио неоснованим и на страни 4. пасус 1. образложења пресуде дао довољне и јасне разлоге, то исте и овај суд прихвата као правилне и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на дате разлоге и упућује.

Из напред изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић